

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 123/2016-39

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 7. júna 2016 v senáte zloženom z predsedníčky Jany Baricovej a zo sudcov Sergeja Kohuta a Rudolfa Tkáčika o sťažnosti [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátom JUDr. Michalom Hargašom, advokátska kancelária, Miletičova 23, Bratislava, pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Skalica v konaní vedenom pod sp. zn. 2 C 186/2009 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDACTED] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Skalica v konaní vedenom pod sp. zn. 2 C 186/2009 p o r u š e n é b o l o .

2. Okresnému súdu Skalica p r i k a z u j e , aby v konaní vedenom pod sp. zn. 2 C 186/2009 konal bez zbytočných prietáhov.

3. [REDACTED] p r i z n á v a finančné zadost'učinenie v sume 1 500 € (slovom tisícpäťsto eur), ktoré je Okresný súd Skalica p o v i n n ý uhradiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Skalica je p o v i n n ý uhradiť [REDACTED] trovy konania v sume 303,16 € (slovom tristotri eur a šestnásť centov) na účet advokáta

JUDr. Michala Hargaša, advokátska kancelária, Miletičova 23, Bratislava, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 123/2016-10 z 15. marca 2016 prijal na ďalšie konanie sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného Skalica (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 C 186/2009 (ďalej len „napadnuté konanie“).

Následne ústavný súd 11. apríla 2016 vyzval okresný súd na vyjadrenie sa k vecnej stránke prijatej sťažnosti a oznámenie, či súhlasí s upustením od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti.

Vyjadrenie okresného súdu bolo ústavnému súdu doručené 5. mája 2016. V jeho prílohe sa nachádzalo vyjadrenie predsedníčky okresného súdu s chronológiou úkonov okresného súdu i účastníkov v napadnutom konaní, z ktorej vyplýva, že návrh v predmetnej veci bol okresnému súdu doručený 2. júla 2009, a tiež tieto ďalšie podstatné skutočnosti:

„Dňa 7. 9. 2009 bol zaslaný návrh na začatie konania žalovanému, aby sa k nemu v lehote 10 dní vyjadril.

Dňa 28. 9. 2009 bolo písomné vyjadrenie žalovaného zaslané žalobcovi...

Dňa 12. 1. 2010 boli vyšším súdnym úradníkom žiadané správy na rozhodnutie o žiadosti žalobcu o oslobodenie od platenie súdnych poplatkov...

Dňa 4. 5. 2010 vyšší súdny úradník oznámil žalobcovi, že o jeho žiadosti o oslobodenie od platenia SP súd nebude rozhodovať, nakoľko je ako spotrebiteľ podľa § 4 ods. 2 písm. a) Z č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch od platenia súdnych poplatkov oslobodený...

Dňa 7. 10. 2010 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na termín 9. 11. 2010 za účelom doloženia listinných dôkazov a vypočutia svedkyne.

Dňa 9. 11. 2010 sa uskutočnilo pojednávanie, odročené na termín 9. 12. 2010 s tým, aby účastníci v lehote 10 dní navrhli dôkazy, ktoré chcú vykonať na preukázanie svojich tvrdení.

Dňa 9. 12. 2010 sa uskutočnilo pojednávanie, odročené na neurčito, s tým aby právny zástupca žalovaného zaslal súd v lehote 1 mesiac potvrdenie zástupcu cestovnej kancelárie v Hurghade, Egypt ohľadom reklamácie zájazdu uplatnených žalobcom...

Dňa 13. 10. 2011 sa uskutočnilo pojednávanie, odročené na termín 29. 11. 2011, s tým, že žalobca doloží do spisu doklad o reklamácie zájazdu.

Dňa 29. 11. 2011 sa uskutočnilo pojednávanie, odročené na neurčito, žalobcovi uložená povinnosť zabezpečiť reklamácie zájazdu, ktoré odoslal žalovanému prostredníctvom e-mailu...

Dňa 11. 9. 2012 sa uskutočnilo pojednávanie, odročené na 27. 9. 2012 za účelom vyhlásenia rozsudku.

Dňa 27. 9. 2012 bol vo veci vyhlásený rozsudok.

Dňa 17. 12. 2012 bol spis zaslaný Krajskému súdu v Trnave na rozhodnutie o podanom odvolaní voči rozsudku.

Dňa 22. 11. 2013 bol spis doručený tunajšiemu súdu spolu s uznesením KS Trnava, ktorým bol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušený a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie.

Dňa 28. 11. 2013 bolo rozhodnutie KS Trnava doručované účastníkom konania, žalobca si zásielku súdu neprebral, preto dňa 10. 1. 2014 bola zásielka doručovaná cez OO PZ Skalica...

Dňa 11. 12. 2014 o 12.46 hod., sa telefonicky ospravedlnil právny zástupca žalovaného zo svojej neúčasti na pojednávaní z dôvodu, že na ceste do [REDAKOVANÉ] sa mu náhle pokazilo auto - defekt.

Dňa 11. 12. 2014 sa na pojednávanie dostavil žalobca, bolo mu oznámené, že jeho návrh nie je jednoznačný a určitý (záver KS Trnava) s tým, aby v lehote 10 dní zaslal presnú špecifikáciu uplatneného nároku, pojednávanie bolo odročené na termín 12. 2. 2015.

Pojednávanie určené na deň 12. 2. 2015 bolo súdom zrušené z dôvodu účasti sudkyne na pohrebe spolupracovníka súdu...

Na pojednávanie určené na deň 7. 4. 2015 sa právny zástupca žalovaného, ktorý mal doručenie predvolania riadne vykázané, na pojednávanie bez ospravedlnenia nedostavil. Nakoľko účasť žalovaného, príp. jeho právneho zástupcu, bola potrebná z dôvodu vypočítania k cenám zájazdu, podľa pokynov KS Trnava, súd pojednávanie odročil na termín 14. 5. 2015.

Dňa 13. 5. 2015 doručil právny zástupca žalovaného súdu písomné ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní dňa 14. 5. 2015 z dôvodu zmeny štatutárneho orgánu žalovaného a jeho zamestnancov, ktorých účasť z uvedeného dôvodu na vytýčenom pojednávaní nemôže zabezpečiť.

Dňa 14. 5. 2015 sa účastníci na pojednávanie nedostavili, pojednávanie bolo odročené na termín 9. 7. 2015 o 12.45 hod.

Dňa 9. 7. 2015 právny zástupca žalovaného zaslal súdu e-mail, ktorý sa ospravedlnil zo svojej neúčasti na pojednávaní z dôvodu, že zamestnanci žalovaného, ktorí prisľúbili účasť na pojednávaní, sú vyťažení v súvislosti s riešením nárokov a požiadaviek klientov, ktorí boli dotknutí následkami útokov v Sousse.

Dňa 9. 7. 2015 bolo pojednávanie odročené na deň 22. 9. 2015, právny zástupca žalovaného volaný s tým, že súd už nebude akceptovať jeho ospravedlnenia z neúčasti na pojednávaní.

Dňa 22. 9. 2015 bolo súdu doručené faxové podanie právneho zástupcu žalovaného z neúčasti na vytýčenom pojednávaní dňa 22. 9. 2015 z dôvodu poruchy jeho motorového vozidla.

Dňa 22. 9. 2015 bolo pojednávanie odročené na deň 27. 10. 2015, právny zástupca žalovaného volaný s tým, aby súdu doložil doklad o oprave poruchy vozidla v servise, príp. doklad odťahovej služby.

Dňa 27. 10. 2015 bolo súdu doručené e-mailové podanie právneho zástupcu žalovaného, ktorým sa ospravedlnil zo svojej neúčasti na pojednávaní z dôvodu vypovedania plnej moci žalovanému.

Dňa 27. 10. 2015 pojednávanie odročené, na termín 3. 12. 2015 s tým, že bude predvolaný priamo žalovaný, ktorého účasť je potrebná pod hrozbou uloženia poriadkovej pokuty.

Dňa 26. 11. 2015 bolo žalobcovi telefonicky oznámené, že pojednávanie určené na deň sa neuskutoční, nakoľko si žalovaný zásielku súdu neprevzal, s tým, že bude volaný prostr. prísl. OO PZ. Po telefonickom rozhovore so zamestnancom žalovaného súd zistil, že žalovaného v danej veci zastupuje nový právny zástupca, [REDAKOVANÉ], ktorému bol termín pojednávanie oznámený telefonicky dňa 27. 11. 2015.

Dňa 30. 11. 2015 právny zástupca žalovaného, [REDAKOVANÉ], zaslal súdu e-mailom žiadosť o odročenie pojednávania určeného na deň 3. 12. 2015 z dôvodu, že mu doterajší právny zástupca žalovaného doposiaľ neodovzdal žiadnu dokumentáciu k predmetnému súdnemu sporu.

Dňa 3. 12. 2015 sa v danej veci, i napriek ospravedlneniu právneho zástupcu žalovaného, uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na termín 14. 1. 2016 s tým, že bude predvolaný právny zástupca žalovaného a žalobca oznámi súdu mená a adresy navrhnutých svedkov.

Dňa 12. 1. 2016 právny zástupca žalovaného, [REDAKOVANÉ], zaslal súdu žiadosť o odročenie pojednávania určeného na deň 14. 1. 2016 z dôvodu, že predchádzajúci právny zástupca mu doposiaľ neodovzdal spisovú dokumentáciu k danej veci a zároveň požiadal súd o vyhotovenie kópie súdneho spisu.

Dňa 14. 1. 2016 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktoré sa dostavil aj právny zástupca žalovaného, avšak nevedel sa vyjadriť k predmetnej veci, nakoľko doposiaľ mu nebol odovzdaný spisový materiál od doterajšieho právneho zástupcu. Uviedol, že sa k cene zájazdu vyjadrí po prejednaní tejto veci so žalovaným. Pojednávanie bolo odročené na termín 23. 2. 2016 s tým, že právny zástupca žalovaného zašle súdu písomné vyjadrenie so zameraním na otázku ceny zájazdu a žalobca zabezpečí účasť navrhnutých svedkov.

Dňa 23. 2. 2016 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom súd vypočul žalobcom navrhnutú svedkyňu [REDAKOVANÉ]. Pojednávanie bolo odročené na termín 12. 4. 2016 s tým, že písomne vypracované otázky účastníkov budú zaslané delegátke žalovaného [REDAKOVANÉ] do ČR...

Dňa 12. 4. 2016 sa uskutočnilo pojednávanie, pričom žalobca navrhol vypočutie ďalšieho svedka, bývalého spolupracovníka [REDAKOVANÉ], s ktorým objednával zájazd do Egypta a ktorý by mu potvrdil cenu zájazdu. Súd preto pojednávanie odročil na termín 19. 5. 2016 a zároveň vyzval právneho zástupcu žalovaného na objasnenie jeho písomného vyjadrenia k detskej zľave zájazdu.“

Rovnaké skutočnosti týkajúce sa priebehu napadnutého konania zo súdneho spisu, ktorý mu bol zapožičaný a doručený 5. mája 2016, zistil aj ústavný súd.

Predsedička okresného súdu k veci uviedla, že „k prieťahom konania, ktoré spôsobil sťažovateľ poukazujem na to, že žalobca k žalobe nepripojil žiadne listinné dôkazy (okrem zmluvy o obstaraní zájazdu), neoznačil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Počas konania opakovane menil petit žaloby príp. vzal čiastočne žalobu späť (č. l. 63, 81, 104, 126, 205, 221, 271), postupne podával návrhy na vykonanie dokazovania (č. l. 65, 98, 114, 272, 292, 310). I keď využitie možností daných sťažovateľovi procesnými predpismi na uplatňovanie a presadzovanie jeho práv v súdnom konaní nemožno kvalifikovať ako postup, ktorého dôsledkom sú zbytočné prieťahy, ale môže spôsobiť predĺženie priebehu konania.

K prieťahom konania, ktoré spôsobil súd poukazujem na podané sťažnosti sťažovateľom predsedníčke okresného súdu a následne predsedovi Krajského súdu v Trnave. V odpovedi vedenej pod č. Spr 587/15 zo dňa 20. 11. 2015 predseda krajského súdu vyhodnotil sťažnosť sťažovateľ na prieťahy v konaní podľa ustanovení § 62 ods. 1 a nasl. zákona č., 757/2004 Z. z. o súdoch a zmene a doplnení niektorých zákonov v prevažnej časti za dôvodnú. Sťažnosť bola vyhodnotená ako dôvodná a spôsobené prieťahy v konaní, keď sa na termín pojednávania dňa 11. 12. 2014 nedostavil žalovaný z dôvodu defektu a sudkyňa mala žiadať potvrdenie o jeho oprave resp. dôkaz, že k nehode skutočne prišlo. Na pojednávanie dňa 07. 04. 2015 sa žalovaný ani jeho právny zástupca nedostavili a už na následný termín pojednávania dňa 14. 05. 2015 mali byť volaní pod hrozbou pokuty. Sudkyňa sa nevysporiadala s ospravedlňeniami žalovaného, lebo na deň 14. 05. 2015 sa žalovaný ospravedlňoval z dôvodu personálnych zmien, zmeny vlastníckej štruktúry žalovaného a napriek tomu sa zaviazal zabezpečiť ich účasť na termín pojednávania dňa 09. 07. 2015, pričom sa následne ospravedlnil z dôvodu ich mimoriadnej

vyťažnosti v zahraničí. V spise na č. l. 236 v súvislosti s ospravedlnením na deň 22. 09. 2015 je ospravedlnenie už dátumom 07. 09. 2015, pričom termín bol vytýčený na 22. 09. 2015. K poruche motorového vozidla malo prísť cestou na pojednávanie dňa 22. 09. 2015 a ospravedlnenie je datované už dva týždne pred samotným pojednávaním a sudkyňa v tomto smere neurobila kroky smerom k žalovanému na preukázanie tejto skutočnosti. Na termín pojednávania dňa 27. 10. 2015 sa žalovaný ospravedlnil z dôvodu vypovedania plnej moci, ale nie je z listu zrejmé, či ju vypovedal advokát žalovanému alebo žalovaný advokátovi, vypovedanie nie je v spise založené a toto sudkyňa od žalovaného nežiadala. Následne Opatrením predsedníčky Okresného súdu Skalica pod č. 1SprV/108/2015 zo dňa 26. novembra 2015 s použitím ustanovenia § 53 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov bolo sudkyňi Okresného súdu Skalica JUDr. Božene Michaláčovej uložené, aby vo veci vedenej na Okresnom súde Skalica sp. zn. 2C/186/2009 konala plynule a bez prieťahov.

K záverom, či zistené prieťahy považujem za zbytočné prieťahy v konaní poukazujem na to, že v konaní sú robené úkony priebežne, vytyčované termíny pojednávania, sudkyňa priebežne rieši procesné situácie v konaní najmä v súvislosti s ustálením predmetu konania a riešením dôkaznej situácie. Niektoré úkony možno vyhodnotiť ako nesústredené, ktoré majú vplyv na plynulosť konania, najmä tolerovanie opakovanej neúčasti žalovaného a jeho právneho zástupcu na pojednávaniach (obdobie od 11. 12. 2014 do 22. 09. 2015). Tieto skutočnosti však boli riešené v rámci podaných sťažností sťažovateľom a následne prijatým opatrením predsedníčkou súdu zo dňa 26. novembra 2015. “.

Predsedníčka okresného súdu v závere svojho vyjadrenia vyjadrila súhlas s upustením od ústneho pojednávania vo veci.

Podľa zistení ústavného súdu posledné pojednávanie vo veci konané 19. mája 2016 bolo odročené na 23. jún 2016 pre účely ďalšieho dokazovania.

Právny zástupca sťažovateľa v stanovisku doručenom ústavnému súdu súhlasil s upustením od verejného pojednávania vo veci v konaní pred ústavným súdom.

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákon o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ sa sťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia svojho základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v napadnutom konaní.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (i práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote) je podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 220/04, IV. ÚS 365/04).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť súdu a sudcu vychádza z § 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP,

podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd zásadne bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (IV. ÚS 74/02, III. ÚS 247/03, IV. ÚS 272/04) ústavný súd zohľadnil tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. Za súčasť prvého kritéria ústavný súd považuje aj povahu prerokúvanej veci.

1. Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitosť sporu, v ktorom je s'ťažovateľ v procesnej pozícii navrhovateľa „o náhradu škody za nedôstojný zájazd a reklamáciou neuznané škody“, ústavný súd konštatuje, že obdobné konania možno zaradiť k štandardnej agende všeobecného súdnictva, preto dĺžka konania nebola závislá od právnej náročnosti prerokúvanej veci. Pokiaľ ide o skutkovú náročnosť sporu, ústavný súd pripúšťa, že predmetná vec je náročnejšia s ohľadom na vykonávané dokazovanie v danej veci.

2. Ďalším kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval existenciu zbytočných priet'ahov v napadnutom konaní, bolo správanie s'ťažovateľa ako účastníka tohto súdneho konania. Ústavný súd konštatuje, že okolnosti uvádzané predsedníčkou okresného súdu týkajúce sa neúplnosti návrhu s'ťažovateľa, postupné predkladanie dôkazov a zmeny petitu návrhu v predmetnom konaní, čiastočne prispeli k doterajšej dĺžke napadnutého konania. Ústavný súd tiež zistil, že s'ťažovateľ neprevzal okresným súdom doručované uznesenie Krajského súdu v Trnave (28. novembra 2013), preto mu musela byť zásielka doručovaná 10. januára 2014 prostredníctvom policajného orgánu. Tieto skutočnosti ústavný súd zohľadnil pri určení finančného zadosťučinenia, ktoré s'ťažovateľovi priznal.

3. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu označených práv s'ťažovateľky, bol postup samotného okresného súdu.

Ústavný súd po preskúmaní postupu okresného súdu v napadnutom konaní konštatuje, že konanie je poznačené zbytočnými priet'ahmi.

V postupe okresného súdu ústavný súd identifikoval obdobia jeho nečinnosti, a to od zaslania výzvy s'ťažovateľovi na predloženie reklamácie 10. januára 2010 do pojednávania uskutočneného 13. októbra 2011 (viac ako deväť mesiacov), od pojednávania konaného 29. novembra 2011 do pojednávania uskutočneného 11. septembra 2012 (viac ako desať mesiacov). Ústavný súd tak konštatuje, že okresný súd sa dopustil zbytočných priet'ahov v súhrne jedného roka a siedmich mesiacov.

Ústavný súd poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej nielen nečinnosť, ale aj nesústredená a neefektívna činnosť štátneho orgánu (všeobecného súdu) môže zapríčiniť porušenie ústavou zaručeného základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov, ak činnosť štátneho orgánu nesmerovala k odstráneniu právnej neistoty týkajúcej sa tých práv, kvôli ktorým sa s'ťažovateľ obrátil na štátny orgán, aby o jeho veci rozhodol (napr. I. ÚS 376/06, III. ÚS 90/07).

V napadnutom konaní okresný súd rozhodoval o návrhu s'ťažovateľa na oslobodenie od súdnych poplatkov, vyzýval ho na predloženie predpísaného tlačíva, žiadal zamestnávateľa s'ťažovateľa potvrdenie o výške jeho mesačného príjmu, pričom následne s'ťažovateľovi oznámil, že o jeho návrhu nebude rozhodovať, pretože ide o spotrebiteľský spor, v ktorom je s'ťažovateľ *ex lege* oslobodený od platenia súdnych poplatkov. V dôsledku tohto nesústredeného postupu okresného súdu došlo k predĺženiu konania o približne štyri mesiace.

Ústavnému súdu tiež zistil, že druhý účastník konania (odporca) sa v období od 11. decembra 2014 do 3. decembra 2015 celkovo deväťkrát nezúčastnil pojednávani nariadených okresným súdom a vo viacerých prípadoch bez riadneho ospravedlnenia. Okresný súd z tohto dôvodu pojednávania väčšinou odročoval, čo nesporne prispelo k predĺženiu doterajšej doby konania. Okresný súd však neprikročil k róznejším opatreniam na zamedzenie tohto obštrukčného spávania odporcu, čiže aj v tomto smere postupoval nesústredene a neefektívne.

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že doterajším postupom okresného súdu v napadnutom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva s'ťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, preto rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto nálezu.

Ústavný súd na základe svojho zistenia, že postupom okresného súdu došlo k porušeniu základného práva s'ťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, mu prikázal, aby vo veci vedenej pod sp. zn. 2 C 186/2009 konal bez zbytočných priet'ahov, pretože označená vec nebola v čase rozhodovania ústavného súdu o s'ťažnosti s'ťažovateľa právoplatne skončená (bod 2 výroku nálezu).

III.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie s'ťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa § 56 ods. 5 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť s'ťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

S'ťažovateľ v s'ťažnosti žiadal priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 4 000 €, ktoré odôvodnil psychickou traumou, stresom, stratou času a skutočnosťou, že v dôsledku potreby ochrany svojich práv bol nútený vyhľadať platenú právnu pomoc.

Pri určení primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Vzhľadom na doterajšiu dĺžku konania vedeného okresným súdom, ako aj na jeho neodôvodnenú nečinnosť a nesústredenú činnosť v trvaní približne dvoch rokov, berúc do úvahy predmet konania na okresnom súde, správanie sťažovateľa a všetky okolnosti daného prípadu ústavný súd považoval priznanie sumy 1 500 € za primerané finančné zadost'učinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde (bod 3 výroku nálezu).

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom. Právny zástupca si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia, ktorú však nevyčíslil.

Ústavný súd priznal sťažovateľovi trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom pozostávajúce z odmeny advokáta, a vychádzal pritom z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Podľa § 11 ods. 3 v spojení s § 1 ods. 3 vyhlášky je odmena advokáta (základná tarifa) v konaní pred ústavným súdom za jeden úkon právnej služby 1/6 z výpočtového základu.

Základom pre výpočet náhrady za úkon právnej služby je v danom prípade priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky v prvom polroku 2015 v sume 858 €. Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2016 (príprava a prevzatie veci, písomné vyhotovenie sťažnosti, podanie vo veci samej) po 143 €. Ďalej má právny zástupca sťažovateľa aj nárok na náhradu režijného paušálu 8,58 € za jeden úkon podľa vyhlášky.

Náhrada trov konania, ktorú ústavný súd priznal sťažovateľovi, spolu predstavuje sumu 303,16 €.

Priznanú úhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP) v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia (bod 4 výroku nálezu).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. júna 2016